

[Erhard Jakobsen]

Hvor kan man komme med sådan noget forfærdelig snak? Hvem i alverden drømmer om at give u-landshjælp til et land, der har kæmpeoverskud på sin handelsbalance, et land, der har større rigdomme, end ret mange andre lande har? Et land, der aldrig ville drømme om at bede om u-landshjælp, et land, der yder mellem 2 og 3 pct. af dets nationalprodukt i u-landshjælp til landene omkring, foruden at 4 eller 5 af de lande – for øvrigt dem, der kraftigst angriber Sydafrika – ikke kunne eksistere, hvis ikke deres arbejdere kunne få beskæftigelse i Sydafrika. Men det er så meget, man ved om Sydafrika i Danmark. Det fik vi dér et typisk eksempel på.

Jeg vil gerne have ministeren til at gå ind på noget, som fru Helle Degn betegnede som demagogisk. Jeg spørger direkte ministeren: finder ministeren, at det er demagogisk at pege på, hvad vi i hver forsamling i EF må høre på, at der er mellem 400.000 og 500.000 arbejdere – skotøjsarbejdere, tekstilarbejdere i Europa – der er blevet arbejdsløse, efterhånden som man har slækket på forskellige bestemmelser og ladet Lomé-landene og andre komme ind? Er det demagogi at nævne problemer, man ustandselig fremhæver nede i EF? Jeg beder om ministerens svar, ikke om fru Helle Degns svar.

Dernæst: er det demagogi at pege på – hvad et par danske virksomheder sikkert har fortalt om ikke den nuværende så den forhenværende udenrigsminister lidt om – at virksomheder ønsker ikke at placere kapital i lande, hvor de ikke kan regne med, at almindelige internationale retsregler gælder? De gælder ikke i en række lande, og derfor investerer man ikke. Er det demagogi at pege på, at man ikke kan både opretholde ønsket om at få privat virksomhed til at investere og så nægte at gå med til, at internationale retsregler skal gælde? Er det demagogi?

For det tredje: er det demagogi at pege på, at dansk landbrug med de vældige muligheder, det har for udvidet produktion, kunne yde en klækkelig fødevarerhjælp til verden? Skulle det være demagogi? Nej, selvfølgelig er det ikke det. Men det var de ting, jeg fremhævede i min tale. Hvordan kan man tillade sig at kalde sådan noget demagogi uden at nævne de enkelte ting og sige, det er demagogisk? Jeg beder om ministerens be-

kræftelse af, at det ville være strålende, hvis vi kunne koble dansk landbrug på.

Selvfølgelig har hr. Arentoft da ret i, at det ikke skal være mælk og smør og flæsk osv. – så slår vi dem jo ihjel på stedet, hvis vi fik dem til at spise det – men omdannet til mange forskellige ting. Jeg skal bare nævne skummetmælkspulver som et af eksemplerne. Det er ikke den mest charmerende ting, der kunne laves, men mange andre ting kunne laves. Her må der være en indsats, der kan gøres, og det er vel det, vi skal drøfte, når vi skal diskutere, om man skal lave noget om på forskellige ting.

Til sidst vil jeg understrege endnu en gang, at mit parti – også under den nuværende forligsordning, hvis ministeren skulle finde nogle særligt påkrævede områder – gerne er med til at se bort fra nogle sparebestræbelser med det formål at yde en hjælpende hånd, hvis her skulle være noget. Dermed har jeg formentlig fået placeret mig tilstrækkelig langt til højre til, at også hr. Stinus kan være med.

Jeg skal bare sige om disse betegnelser højre og venstre – som jeg for øvrigt ikke giver en døjt for, for de dækker ikke nutidens forhold – at hvis jeg har valget mellem at stå sammen med hr. Myrdal til højre og så stå sammen med hr. Stinus til venstre, så er det et meget nemt valg.

Steen Folke (VS):

Hr. Erhard Jakobsen talte om Sydafrikas storstilede u-landshjælp til landene omkring. Er det de sydafrikanske troppers illegale tilstedeværelse i Namibia, hr. Erhard Jakobsen har i tankerne?

Til udenrigsministeren vil jeg gerne sige, at jeg synes, hans argumentation over for mig er underlødige. Udenrigsministeren siger: jeg har ingen bemærkninger til hr. Steen Folke, fordi jeg kender hans indstilling og holdning. Det er ikke nogen rimelig argumentationsform. Det er i hvert fald et dårligt argument. Jeg håber, det falder tilbage på udenrigsministeren selv.

I øvrigt vil jeg da godt sige, at jeg har ganske rigtigt en indstilling og en holdning til disse ting, som sikkert ikke er ubekendt. Jeg kender også ministerens indstilling og holdning til tingene. Derfor afstår jeg ikke fra at gå i en reel og saglig diskussion – eller forsø-